

[Flemming Jensen]

muner at afsætte et vist beløb til børneteatre«. Så er det, jeg synes, at decentraliseringen bliver væk, og at friheden i hvert fald for kommunerne og dermed for lokalområdernes borgere forsvinder. Det er det, jeg advarer imod. Jeg pegede i formiddags på, at der er en vis forskel på, hvad man mener at ville have i Skals eller i Albertslund.

Jeg skal skænke både ministeren og fru Ingerlise Koefoed deres meget fine ord om »multinationale bevidsthedsmagere« og »sanseslørende underholdningsindustri«. Det er i øvrigt pudsigt, at når noget er ondt, så er det multinationalt, og når noget er godt, så er det internationalt, men det ved vi altså, det er sprogbrugen.

Jeg var vældig glad for det indlæg, hr. Bjørn Elmquist kom med. Jeg tror, det er vigtigt, at vi får denne idrætspolitiske debat. I den forbindelse skal jeg erindre ministeren om, at jeg henviste til en artikel i Aktuelt fra den 12. april – nu kan det jo være, at ministeren har været så heldig ikke at se bladet netop den dag – om den skæbne, dansk idræt kan komme ud for. Jeg forlanger ikke et svar her og nu. Det ville være for groft, når man ikke i forvejen har gjort opmærksom på det, men jeg vil pege på, at jeg senere igennem udvalget vil vende tilbage til idrættens vilkår i denne typografikrise.

Så skal jeg i øvrigt ikke føje mere til ud over at sige, at det, der er fremgået som modsætninger her i salen, er, hvorvidt man ville have ekspertvælde, eller hvorvidt man først og fremmest ville have den personlige indsats, hvorvidt man troede, der var uanede midler til rådighed, eller hvorvidt man regnede med, at skatteborgerne også skulle have en smule til sig selv.

Lawaetz (FP):

Jeg beklager, at vor kulturpolitiske ordfører, hr. Poulsgaard, har måttet tage af sted. Han skulle tidligt af sted på grund af flyvelederstrejke, og han skulle til noget så vigtigt som et opstillingsmøde, og partiet ville nødt til have, at vor kulturpolitiske ordfører ikke blev genvalgt. Det er lidt svært at springe lige ind her, men uden at have overværet det ved jeg nogenlunde, hvad hr. Poulsgaard har sagt, og hvad de andre partier har sagt. Måske var det mere velegnet for mig at optage

en idrætspolitisk debat, som blev omtalt af hr. Flemming Jensen her på det sidste.

Der er dog nogle ting, der står lidt uklart for mig. Er det flertallet, der bestemmer, eller er det ikke flertallet? Hr. Bernhard Baunsgaard mener ikke, at flertallet skal bestemme, og hr. Lasse Budtz gik så langt som at sige, at hr. Poulsgaard er anarkistisk. Så kan man stille spørgsmålet: hvem er det egentlig, der bestemmer i dag? Er det ikke en ganske lille kreds? Er det ikke deromkring hele debatten føres? Er der ikke en diskussion om, hvorvidt man overlader for stor myndighed til bibliotekarer?

Jeg vil godt spørge kulturministeren direkte: er det rigtigt, at hr. Paul Hammerich, som har skrevet »En Danmarkskrønike«, rejser rundt med sit værk på biblioteker og holder foredrag og laver konkurrencer og af det offentlige får betalt 1.500 kr. plus diæter for 2 timer og ydermere benytter lejligheden til at sælge sine egne bøger? Hvis det er rigtigt, så er det et af de grelle tilfælde, hvor hr. Poulsgaard vel ikke har så stor uret, når han kritiserer, at man på nogle punkter kritikløst giver pengene ud.

Jeg hørte kulturministeren sige, at vi har verdens bedste biblioteker. Hvis det er rigtigt, så må vi i og for sig glæde os over, at vi har verdens bedste biblioteker. Der, hvor vi er uenige, er vel nok: hvad koster verdens bedste biblioteker? Vi har den idé – så kan man kalde det anarkistisk eller antikulturelt eller hvad man vil – at det ikke ville være helt urimeligt, hvis man f. eks. betalte lidt for at låne gramfonplader og musikbånd, som man går hjem og spiller af fuldstændig gratis. Det vil sige, at staten betaler for det og derved går ind i konkurrence med de erhverv, som fremstiller plader og bånd. Det vil jeg godt lige bringe på bane.

Vi bliver nok ikke enige om, hvorvidt det er flertallet, der skal bestemme, eller om det stadig skal være en lille klike, og det er i og for sig det, hele debatten drejer sig om. Kort trukket op er der mange ting, vi ikke er spor uenige om. Vi er helt enige om, at det er dejligt at have gode biblioteker, men vi har den opfattelse, at kunsten skal kunne hvile i sig selv, hvis den er så værdifuld. Vi ser hellere, at man giver penge ud for nogle præstationer, nogle udsmykninger og sådan noget, fremfor at man giver det hele i tilskud.